

Дом здравља
„Др Душан Савић Дода“

Ул. Светосавска 8б, 21300 Беочин

Број: 946/22

Датум: 15.09.2022.

ПРАВИЛНИК

О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ И
СПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈИ РАДНИКА

На основу члана 170-178 Закона о здравственој заштити (Сл.гласник РС бр.25/2019) и члана 25 Статута Дома здравља "Др Душан Савић Дода" Беочин, Управни одбор Дома здравља "Др Душан Савић Дода" Беочин на својој X седници одржаној дана 16.09.2022. године доноси:

ПРАВИЛНИК О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ И СПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈИ РАДНИКА

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником о образовању и стручном усавршавању запослених у Дому здравља "Др Душан Савић Дода" Беочин (у даљем тексту : Правилник) утврђују се права и обавезе здравствених радника и здравствених сарадника и других запослених на образовање и стручно усавршавање и континуирану едукацију, услови, начин и поступак остваривања тих права и обавеза, као и сва друга питања од значаја за образовање, стручно усавршавање и континуирану едукацију запослених у Дому здравља „Др Душан Савић Дода“Беочин (у даљем тексту : Дом здравља).

Члан 2.

Запослени у Дому здравља имају право и дужност да стално прате развој медицинских и других наука и да се стручно усавршавају ради одржавања и унапређивања квалитета свога рада, односно ради добијања и обнављања лиценце.

Сваком запосленом се под једнаким условима, а у складу са потребама развоја и материјалним могућностима Дома здравља, пружа могућност стручног оспособљавања и усавршавања за потребе рада.

Члан 3.

Дом здравља је дужан да у складу са променом процеса рада, техничко-технолошким унапређењем или потребама организације рада, обезбеди стручно оспособљавање и усавршавање запослених.

II ПЛАН СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 4.

Послодавац упућује запосленог на стручно усавршавање у складу са делатношћу Дома здравља, према Плану стручног усавршавања здравствених радника и здравствених сарадника који доноси Дом здравља, а на основу предлога Стручног савета Дома здравља.

Годишњим Планом стручног усавршавања Дома здравља планира се стицање знања и вештина запослених, одобравање специјализација здравствених радника и сарадника као и континуирана едукација запослених по службама.

План стручног усавршавања из става 1. овог члана здравствена установа у јавној својини доноси на основу развоја кадрова у здравству.

План развоја кадрова у здравству доноси министар, уз сагласност министра надлежног за послове образовања и на основу средстава која су обезбеђена за те намене.

Члан 5.

План стручног усавршавања између остalog садржи:

- Облике образовања и стручног усавршавања који се одобравају,
- Број запослених који ће бити упућен на поједине облике образовања и стручног усавршавања,
- Услове за упућивање на образовање и стручно усавршавање.

Планирање специјализација врши се у складу са:

- Законом о здравственој заштити,
- Уредбом о плану мреже здравствених установа,
- Правилником о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе,

- Правилником о специјализацијама и ужим специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника,
- Кадровским планом Дома здравља у циљу обезбеђивања потребног броја запослених одређеног профиле за делатност Дома здравља,
- Мерама за обезбеђивање благовремене замене код природног одлива кадрова или њиховог изненандног одласка из Дома здравља.

Члан 6.

Руководиоци служби и одељења дужни су да Стручном савету Дома здравља доставе предлог Плана до 1. августа текуће године за наредну годину, водећи рачуна о стручној спреми запослених, области за које је здравственом раднику и сараднику издата дозвола за самостални рад (лиценца), као и пословима које исти обављају.

Стручни савет разматра достављене предлоге и утврђује Предлог Плана и образовања и стручног усавршавања до 1. септембра текуће године за наредну годину.

План стручног усавршавања усваја Управни одбор Дома здравља.

На План стручног усавршавања мишљење даје Институт за јавно здравље.

III ОБРАЗОВАЊЕ

Члан 7.

Под образовањем се подразумева стицање додатног образовања од стране запослених када процес и организација рада захтевају додатна знања и вештине за обављање радних задатака. Дом здравља може у складу са овим Правилником и кадровским планом, упутити запосленог на додатно образовање, и то ако се:

- 1) Укаже потреба за додатним образовањем запосленог;
- 2) Због премештаја запосленог на други одговарајући посао, због потребе процеса и организације рада када се захтевају додатна знања и вештине за обављање тих послова.

Члан 8.

Запослени се упућује у одговарајућу организацију односно установу на додатно образовање и оспособљавање ако је такво додатно оспособљавање услов за обављање послова његовог радног места.

Члан 9.

Облици образовања су:

- 1) Мастер студије;
- 2) Докторске студије;
- 3) Стицање вишег степена образовања (од оног који запослени поседује путем редовног или ванредног школовања или студирања) и
- 4) Сви други профили занимања за које се укаже потреба.

Образовање из става 1. Овог члана почиње да тече од дана уписа на одговарајући факултет или одговарајућу образовну установу.

Члан 10.

Запослени кога је Дом здравља упутио на додатно образовање има право на плаћено одсуство за припрему и полагање испита и то:

- 1) Три радна дана за сваки испит,
- 2) Петнаест радних дана за дипломски испит;
- 3) Тридесет радних дана за дипломске академске студије- мастер (одбрана мастер рада) и докторске академске студије (одбрана доктората).

Члан 11.

Присуство конгресима, симпозијумима, саветовањима, семинарима, курсевима, секцијама и другим стручним састанцима, здравствени и други радници могу користити да би стекли нова знања и да би се упознали са новим научним достигнућима у свим областима од значаја за успешан рад и пословање здравствене установе, стим што предност имају запослени који имају пријављен стручни или научну рад.

Одсуствовање у складу са ставом 1. овог члана, одобрава директор Дома здравља.

Члан 12.

Медицинске сестре и техничари који се ванредно школују на вишео или високој медицинској школи, а које на школовање није упутио Дом здравља, имају право на плаћено одсуство у складу са важећим Колективним уговором у току школске године ради припреме, вежби и полагања испита.

Радника из става 1. овог члана који се школује о свом трошку, Дом здравља није у обавези да након школовања распореди на радно место према стеченом степену стручне спреме.

Решење о плаћеном одсуству доноси директор, уз доставу одговарајућих доказа.

IV СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ

Члан 13.

Под стручним усавршавањем, подразумева се стицање знања и вештина здравствених радника и здравствених сарадника, које обухвата:

1) Специјализације, у же специјализације, континуирану едукацију и друге облике стручног усавршавања здравствених радника;

2) Специјализације здравствених сарадника.

Трошкове специјализације и у же специјализације здравствених радника и здравствених сарадника за запослене у здравственој установи у јавној својини у складу са чланом 17. Став 1 тачка 13) и став 2. Закона о здравственој заштити („Сл.Гл. РС“ бр.25/2019) обезбеђују се из средстава обавезног здравственог осигурања, у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.

Трошкове континуиране едукације здравствених радника сноси надлежна комора, послодавац, односно здравствени радник.

Запослени има право да професионално напредује, у складу са законом.

Члан 14.

Стручно усавршавање здравствених радника и здравствених сарадника са високом стручном спремом у Дому здравља одвија се кроз следеће облике:

1. Индивидуални рад,
2. Организовање стручних састанака на којима се разматрају иновације и најсавременија достигнућа из области медицине,
3. Праћење стручних литература, посећивање стручних предавања, семинара, симпозијума и других стручних и научних скупова из делокруга рада Дома здравља,
4. Упућивањем на стручно усавршавање у друге здравствене установе, у циљу увођења нових дијагностичких и терапијских метода или овладавање новим знањима у области којом се баве,
5. Организовање стручних посета,
6. Упућивање здравствених радника и здравствених сарадника на стручно усавршавање у циљу стицања стручног назива специјалисте, а у складу са потребама Дома здравља.

Члан 15.

Здравствени радник и здравствени сарадник има право и дужност да у току рада стално прати развој медицинске, стоматолошке науке као и других одговарајућих наука, и да се стручно усавршава, ради одржавања и унапређивања квалитета свог рада.

Стручно усавршавање здравственог радника је услов за добијање, односно обнављање лиценце.

Здравствена установа дужна је да запосленом здравственом раднику обезбеди плаћено одсуство за континуирану едукацију ради обнављања лиценце у складу са законом и колективним уговором.

Специјализација и ужа специјализација

Члан 16.

Специјализација здравствених радника је потребан вид стручног усавршавања, организованог у циљу оспособљавања за обављање стручног рада из одређених области.

Специјализација обухвата обављање специјалистичког стажа и полагање специјалистичког испита.

Специјалистички стаж представља организовани облик практичног и теоријског оспособљавања који претходи специјалистичком испиту, а обавља се под условима из Закона о здравственој заштити.

Члан 17.

Здравствени радници и здравствени сарадници са високом стручном спремом, у складу са Планом стручног усавршавања здравствених радника и здравствених сарадника могу бити упућени на специјализацију, под условима из Закона о здравственој заштити.

Здравствени радник и здравствени сарадник са високим образовањем, који је засновао радни однос на неодређено време у Дому здравља, може се стручно усавршити- стицати специјализацију под условом да је завршио приправнички стаж и положио стручни испит (осим ако Законом о здравственој заштити није другачије одређено).

Здравствени радник, специјалиста одређене гране медицине може се после завршене специјализације усавршавати и у ужој специјалности.

Континуирана едукација и други облици стручног усавршавања

Члан 18.

Континуирана едукација подразумева:

- 1) Активно и пасивно учешће на стручним састанцима, семинарима, симпозијумима, курсевима и конгресима;
- 2) Објављивање научних и стручних чланака у стручним и научним часописима- публикацијама;
- 3) Решавање тестова (електронски online тестови);
- 4) Студијски боравак;
- 5) Усавршавање у оквиру последипломских студија и здравствених специјализација.

Под условима прописаним законом, континуирану едукацију могу обављати високошколске установе здравствене струке, средње школе здравствене струке, коморе здравствених радника, здравствене установе, приватна пракса, удружења здравствене струке, Агенција за лекове и медицинска средства Србије, Агенција за акредитацију здравствених установа Србије, Министарство, као и друге јавне агенције, органи и организације над којима надзор врши Министарство (у даљем тексту: организатори програма континуиране едукације).

Под другим облицима стручног усавршавања из члана 170. Став 1. Тачка 1) закона подразумевају се последипломске студије, као и објављивање, рецензија и утврђивање чланка у стручним и научним часописима, књигама, односно публикацијама.

Врсту, програм, начин и дужину трајања континуиране едукације из става 1. овог члана, здравствене установе, друга правна лица, приватна пракса и удружења која могу спроводити континуирану едукацију, критеријуме на основу којих се врши акредитација програма континуиране едукације, критеријуме на основу којих се врши вредновање програма континуиране едукације и других облика стручног усавршавања, учешће у трошковима континуиране едукације, процену квалитета континуиране едукације, процену квалитета извођења акредитованих програма континуиране едукације, као и друга питања од значаја за спровођење континуиране едукације и других облика стручног усавршавања, прописује министар на предлог надлежних комора здравствених радника.

Акредитацију програма континуиране едукације врши Здравствени савет.

Трошкове претходног поступка процене квалитета континуиране едукације и процене квалитета извођења акредитованих програма континуиране едукације сноси организатор програма континуиране едукације, према ценовнику надлежне коморе здравствених радника, на који сагласност даје Министарство.

Члан 19.

Послодавац је дужан да запосленима омогући похађање програма континуиране едукације, водећи рачуна о несметаном функционисању здравствене установе, односно континуираном пружању здравствене заштите.

Видови континуиране едукације за које послодавац одобрава плаћено одсуство запосленом морају бити предвиђени Планом стручног усавршавања здравствених радника и здравствених сарадника.

Плаћено одсуство из претходног става може се одобрити највише до седам радних дана у календарској години, и то у случају да запослени није на други начин обезбедио број бодова који су потребни за обнову лиценце.

Члан 20.

Запослени кога је послодавац упутио на похађање програма континуиране едукације има право на плаћено одсуство за време трајања програма, као и за време неопходно за долазак у место у коме се спроводи програм континуиране едукације и повратак у место рада.

Едукација која није о трошку посlodавца

Члан 21.

Осим континуиране едукације која је одређена планом стручног усавршавања, послодавац може одобрити и друге облике едукације запосленом.

Запослени који има најмање шест месеци непрекидног радног односа у установи, има право на едукацију из става 1. овог члана.

Члан 22.

У случају када запослени на лични захтев присуствује састанцима и другим програмима предвиђених Правилником, послодавац нема обавезу плаћања трошкова едукације, осим ако процени да би тако стечена знања била корисна за посlodавца.

V НАЧИН И ПОСТУПАК ОДОБРАВАЊА ОБРАЗОВАЊА И СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 23.

На основу усвојеног Плана стручног усавршавања и специјализације запослених, директор доноси одлуку о одобравању специјализације на основу које се расписује интерни оглас за избор кандидата за специјализацију ужу специјализацију као и критеријуме на основу којих ће кандидати бити вредновани у ситуацији када се више кандидата пријави на интерни конкурс за одобравање одређене специјализације, односно уже специјализације.

Интерни конкурс између осталог садржи:

- 1) Назив гране медицине за коју се расписује конкурс за упућивање на специјализацију;
- 2) Предвиђени број запослених који се упућују на специјализацију,
- 3) Услове и потребну документацију за пријаву кандидата на Интерни конкурс;
- 4) Рок и начин за подношење пријава од стране кандидата;
- 5) Критеријуми на основу којих се врши избор кандидата за упућивање на специјализацију.

Интерни конкурс се објављује на огласној табли и веб страници Дома здравља.

Рок у коме се могу поднети пријаве износи 8 дана од дана објављивања.

Пријаве по расписаном конкурсу се подносе непосредно предајом у писарници Дома здравља или путем поште препоручено.

Непотпуне или неблаговремене пријаве се не разматрају.

Члан 24.

Критеријуми на основу којих се врши избор кандидата за специјализацију су следећи:

- Просечна оцена са факултета,
- Дужина студирања,
- Успешност у раду- радна активност
- Дужина радног стажа у Дому здравља“ Др Душан Савић Дода“Беочин.

Оцену успешности у раду даје Стручни савет Дома здравља“Др Душан Савић Дода“Беочин.

Члан 25.

По основу просечне оцене на факултету, кандидат добија следећи број бодова:
од оцене 6,00-7,49..... 1 бод,
од оцене 7,50-7,99..... 2 бода,
од оцене 8,00-8,49..... 3 бода,
од оцене 8,50-8,99..... 4 бода,
од оцене 9,00-9,49..... 5 бода,
од оцене 9,50-10,00..... 6 бодова,

Доказ: оверена фотокопија дипломе о завршеном факултету.

Члан 26.

По основу Дужине студирања кандидат добија следећи број бодова:

- ако је факултет завршен у прописаном року кандидат добија..... 5 бодова
- ако су завршене студије са продужетком рока до 1 године кандидат добија..... 3 бода
- ако су завршене студије са продужетком рока од 1 до 3 године кандидат добија..... 2 бода
- ако су завршене студије са продужетком рока дужим од 3 године кандидат добија ... 1 бод

Члан 27.

Оцену успешности у раду даје Стручни савет Дома здравља“Др Душан Савић Дода“Беочин, коју доставља директору. Оцена Стручног савета Дома здравља Беочин садржи:

- Оцену за стручно ангажовање у служби..... 1-5 поена
- Број ауторских радова објављених у стручним часописима – за сваки рад по 2 поена
- Додатна едукација – за сваки сертификат о стеченој вештини по..... 1 поен.

Приликом оцене успешности у раду узимају се у обзир следеће:

- Да ли је било приговора на рад кандидата од стране пацијената, служби Дома здравља и других здравствених установа, надлежних органа;
- Однос кандидата као запосленог према пацијентима, другим запосленима и претпостављенима;
- Поштовање радне дисциплине;
- Исказана спремност односно укљученост као запосленог у решавање текућих питања везаних за рад, као и исказани степен самосталности приликом решавања истих;
- Мишљење начелника/шефа службе у којој кандидат обавља послове свог занимања.

Члан 28.

По основу дужине радног стажа у Дому здравља“Др Душан Савић Дода“Беочин кандидат добија следећи број поена:

- За радни стаж до 5 година..... 1 поен
- За радни стаж од 5 до 10 година..... 5 поена
- За радни стаж од 10 до 15 година..... 4 поена
- За радни стаж од 15 до 20 година..... 3 поена
- и за радни стаж преко 20 година..... 2 поена

Доказ: потврда о стажу осигурања коју издаје Дом здравља.

Члан 29.

Укупан број бодова кандидата за доделу специјализације утврђује се сабирањем броја бодова по основу критеријума из члана 25, 26, 27 и 28.

Уколико више кандидата по свим основама има исти број бодова, предност има онај кандидат који има већу просечну оцену на факултету.

Члан 30.

Решење о одобрењу специјализације и уже специјализације, у складу са планом стручног усавршавања из члана 172. Став 1. Закона и прописима којима се уређују специјализације, доноси директор здравствене установе, на предлог Стручног савета и оно се доставља свим кандидатима који су се јавили на конкурс, у року од осам дана од дана доношења истог.

На решење из става 1. овог члана може се изјавити жалба Управном одбору Дома здравља, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба се предаје Дому здравља непосредно путем писарнице, писмено или усмено на заспиник, или шаље препоручено путем поште, без плаћања таксе.

Решење Управног одбора коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Коначно решење директора о одобрењу специјализације запосленом доставља се на сагласност Министарству здравља.

Члан 31.

Дом здравља је дужан да закључи уговор са здравственим радником, односно здравственим сарадником, којим се уређују међусобна права, обавезе и одговорности у вези са специјализацијом, односно ужом специјализацијом.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник дужан је да у Дому здравља проведе у радном односу, по завршеној специјализацији, односно ужој специјализацији, двоструко дужи период од периода трајања специјализације, односно уже специјализације, за време које је финансирао послодавац.

Изузетно од претходног става овог члана, здравствени радник, односно здравствени сарадник може раскинути уговор из става 1. Овог члана, односно уговор о раду са Домом здравља и у краћем периоду из претходног става овог члана, уз обавезу да надокнади трошкове специјализације, који не обухватају износ зараде и накнаде зараде здравственог радника, односно здравственог сарадника за време трајања специјализације, односно уже специјализације.

Накнаде трошкова специјализације, односно уже специјализације, које је здравствени радник, односно здравствени сарадник у обавези да надокнади здравственој установи, обрачунавају се сразмерно времену које је здравствени радник, односно здравствени сарадник провео у здравственој установи у јавној својини по завршеној специјализацији, односно ужој специјализацији, узимајући у обзир обавезу из претходног става овог члана.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник, може да обавља здравствену заштиту, односно одређене послове здравствене заштите из области коју специјализира, само под надзором здравственог радника, односно здравственог сарадника- ментора.

Члан 32.

Врсте, трајање и садржина специјализација и ужих специјализација, програме обављања специјализације, односно уже специјализације, начин обављања специјалистичког стажа и полагања специјалистичког испита, састав и рад испитних комисија, начин утврђивања и повраћаја трошкова специјализације, односно уже специјализације, услове које морају испуњавати здравствене установе и приватна пракса, односно Агенција за лекове и медицинска средства Србије за обављање специјалистичког, односно стажа из у же специјализације, образац индекса и дипломе о стеченом звању специјалисте, односно ужег специјалисте као и поступак признавања стране исправе о специјализацији, односно ужој специјализацији прописује министар.

Члан 33.

Здравствени радници и здравствени сарадници, по добијању сагласности Министарства здравља на одобрене специјализације, односно уже специјализације, започињу обављање специјалистичког стажа даном уписа на одговарајући факултет.

Даном уписа на факултет, запослени у Дому здравља се распоређује на послове: „лекар на специјализацији“ и са њим се закључује уговор о специјализацији.

VI МЕЂУСОБНА ПРАВА, ОБАВЕЗЕ И ОДГОВОРНОСТИ

Члан 34.

Запосленима којима је одобрено образовање, односно стручно усавршавање (специјализација) имају обавезу да:

- образовање односно стручно усавршавање (специјализацију) обављају према програму одговарајуће образовне установе односно Правилнику о специјализацијама и ужим специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника („Сл. гл. РС“, бр. 10/2013, 91/2013, 113/2013, 109/2014, и 53/2018.);

- поступа у складу свог ментора;
- редовно полаже колоквијуме и испите;
- на крају сваког семестра обавештава Дом здравља о току школовања/усавршавања;
- обавести директора Дома здравља о завршетку школовања односно стручног усавршавања (специјализације);
- редовно похађа наставу и заврши школовање у редовном року;
- у прописаном року, по завршетку школовања поднесе пријаву за полагање завршног испита/специјализант има право на плаћено одсуство у трајању од 30 дана за припрему полагања специјалистичког испита;
- након завршетка школовања остане у радном односу у Дому здравља у најмање двоструком радном времену колико се на терет средстава Дома здравља школовао.

Члан 35.

Специјализације, односно уже специјализације се обављају по програмима којима је утврђен обим, садржај и план спровођења теоријске и практичне наставе и практичног стручног рада, као и знања и вештина које се стичу.

Програм из претходног става овог члана чини саставни део Правилника о специјализацијама и ужим специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника које доноси Министарство здравља.

Члан 36.

Специјалистички стаж из одобрене специјализације, односно у же специјализације обавља се у одговарајућој здравственој установи, која за то испуњава услове и на одговарајућем факултету.

По завршеном специјалистичком стажу и савладаним вештинама подноси с пријава за полагање специјалистичког, односно субспецијалистичког испита у вези чега специјализант има право на плаћено одсуство у трајању до 30 дана за припремање и полагање специјалистичког испита.

Специјалистички испит се полаже пред испитном комисијом коју образује факултет.

Члан 37.

Здравствени радник, односно здравствени сарадник који не положи испит из претходног члана може да полаже тај испит још два пута у роковима који не могу бити краћи од шест месеци.

У случају да испит полаже више пута обавеза је специјализанта да ради до поновног изласка на полагање завршног испита и трошкове поновног полагања специјалистичког испита сноси специјализант.

Уколико специјализант не положи специјалистички испит дужан је да се врати на рад у Дом здравља на послове које је обављао пре отпочињања специјалистичког стажа и надокнади све трошкове које је Дом здравља имао у вези његове специјализације.

Члан 38.

По положеном специјалистичком испиту запослени је дужан да о истом обавести директора и по пријему уверења исто достави установи и отпочне са радом одмах, а најкасније у року од три дана од полагања специјалистичког испита.

Члан 39.

За време образовања односно стручног усавршавања (специјализације) права, обавезе и одговорности из радног односа запослени остварују у складу са општим актима Дома здравља.

Нередовно или несавесно обављање послова од стране запосленог који се налази на школовању односно специјализацији, или не поступање по упутствима ментора под чијим непосредним надзором обавља рад, представља тежу повреду радне обавезе.

Члан 40.

Образовање односно стручно усавршавање и специјализације се обављају непрекидно у прописаном временском трајању.

Изузетно, процес образовања односно стручног усавршавања (специјализације) може да се прекине у следећим случајевима:

- 1) болести или породиљског одсуства запосленог;
- 2) Одазивања на позив војних органа или

3) Других разлога чију оправданост цени директор.

О прекиду процеса образовања односно стручног усавршавања и специјализације запоселни је дужан да обавести факултет.

Члан 41.

По завршеном школовању осим за време коришћења плаћеног одсуства за припремање завршног испита, па све док не положи тај испит дужан је да ради на радном месту које одговара његовој стручној спреми.

У случају да запослени при првом полагању не положи завршни испит, може да га понови још једном у року од 6 месеци.

Члан 42.

Све трошкове проузроковане пропуштањем рокова кривицом запосленог у току образовања и стручног усавршавања сноси сам запослени.

Запослени који није положио завршни испит у прописаном року губи право на плаћено одсуство за поновно полагање тог испита.

Члан 43.

За време док се налази на образовању, односно стручном усавршавању и специјализацији запослени има право:

- На накнаду плате са одговарајућим додацима по колективном уговору;
- На накнаду трошкова превоза у јавном саобраћају ради одласка на рад и повратак са рада у складу са колективним уговором;
- На накнаду путних трошкова када буде упућен у друго место ради образовања и стручног усавршавања специјализације;
- На накнаду трошкова уписа и овере семестра, школарине и слично;
- На накнаду трошкова полагања завршног испита- први пут;
- На плаћено одсуство у трајању одређеном овим Правилником, односно 30 дана за припрему и полагање специјалистичког испита-само за прво полагање;
- Друге накнаде утврђене општим актима Дома здравља.

Накнаде плате, додаци и остала лична примања из става 1. овог члана исплаћују се у висини и на начин утврђен прописима и Колективним уговором.

Члан 44.

Директор може на писмено обrazloženi захтев запосленог у оправданим случајевима одобрити продужење рока за завршетак образовања, односно стручног усавршавања и специјализације.

Члан 45.

Међусобна права, обавезе и одговорности између Дома здравља и запосленог којем је одобрено образовање, односно стручно усавршавање и специјализација уређује се уговором, у складу са одредбама позитивних прописа Републике Србије и овим Правилником.

У име Дома здравља уговор са запосленим закључује директор.

Ако се из било ког разлога не закључи уговор у писменој форми у погледу међусобних права, обавеза и одговорности Дома здравља и запосленог на образовању односно стручном усавршавању и специјализацији, непосредно ће се примењивати одредбе овог Правилника.

Члан 46.

Уговор о регулисању међусобних права, обавеза и одговорности садржи нарочито следеће одредбе:

- О обавези запосленог коме је одобрено образовање, односно стручно усавршавање и специјализација да ће одређени облик образовања обављати у свему према прописима и утврђеним плановима и програмима и да ће исто завршити у утврђеном року;
- О обавези да ће запослени коме је одобрено образовање, односно стручно усавршавање и специјализација после завршетка школовања остати у радом односу најмање у двоструком времену колико је трајало школовање, односно онолико времена колико је овим Правилником прописано рачунајући од дана када је после завршетка школовања почeo да ради на радном месту за чије обављање се школовао;

- О обавези накнаде штете односно начину враћања средстава у случају не извршавања уговорених обавеза;
- Другим међусобним правима и обавезама.

VII НАКНАДЕ ШТЕТЕ, ОДНОСНО ВРАЋАЊЕ СРЕДСТАВА

Члан 47.

Уколико запослени којем је одобрено образовање, односно стручно усавршавање и специјализација, не изврши своје уговором преузете обавезе према послодавцу, дужан је да надокнади штету послодавцу у складу са Законом о здравственој заштити, Законом о облигационим односима и другим правним прописима који уређују ову област, са законском затезном каматом.

Обавезе накнаде штете од стране запосленог постоји и у случају када није закључен уговор у писменој форми о регулисању међусобних оправа и обавеза.

Члан 48.

Као не извршавање уговорених обавеза сматра се нарочито:

- 1) Ако специјализант након стицања звања специјалиста не остане у радном односу код Послодавца двоструко дужи период од периода колико је на терет средстава послодавца стицао образовање, односно колико је укупно трајало образовање на терет тих средстава;
- 2) Ако је специјализанту за време трајања специјализације престао радни однос;
- 3) Ако специјализант у току трајања специјализације одустане од специјализације или је прекине противно одредбама овог Правилника;
- 4) Ако се специјализанту не одобри полагање специјалистичког испита;
- 5) Ако специјализант ни у трећем покушају не положи специјалистички испит;
- 6) Ако у уговореном року или у року утврђеном одлуком директора не заврши специјализацију. Не сматра се не извршавањем уговорне обавезе случај када је специјализант престао да испуњава обавезе услед губитка радне способности, односно до измене радне способности.

VIII ОБАВЉАЊЕ ПРИПРАВНИЧКОГ СТАЖА

Члан 49.

Здравствени радници не могу обављати здравствену делатност док не обаве приправнички стаж и положе стручни испит у складу са законом.

Приправнички стаж за здравствене раднике траје 6 месеци.

Даном започињања обављања приправничког стажа, здравствени радник је дужан да се упише у именик коморе, у којем се води евиденција о приправницима.

Приправнички стаж изводи се по утврђеном програму, у складу са законом и прописима донетим за спровођење закона.

Приправнички стаж је практичан рад којим се здравствени радник оспособљава за самостални рад.

Приправнички стаж се обавља у здравственим установама и приватној пракси под непосредним надзором ментора- здравственог радника са лиценцом надлежне коморе, који има најмање пет година радног искуства у струци након положеног стручног испита.

Здравствена установа, односно приватна пракса, води евиденцију, врши надзор и одговорна је за доследно спровођење програма приправничког стажа здравствених радника.

Здравствена установа дужна је да о могућности обављање приправничког стажа здравствених радника у тој здравственој установи, као и обављеном програму приправничког стажа здравственог радника, обавести надлежну комору.

План и програм приправничког стажа, ближе услове које морају испуњавати здравствене установе у којима се може обављати приправнички стаж, образац приправничке књижице, начин вођења приправничке књижице, као и друга питања од значаја за обављање приправничког стажа, прописује министар.

Члан 50.

Здравствена установа закључује са здравственим радником који обавља приправнички стаж уговор о раду или уговор о стручном оспособљавању и усавршавању.

Здравствена установа, односно приватна пракса може лицу са којим закључи уговор о стручном оспособљавању и усавршавању да обезбеди новчану накнаду и друга права, у складу са законом, општим актом или уговором о стручном оспособљавању и усавршавању.

За време трајања приправничког стажа, приправник који је засновао радни однос са здравственом установом има право на плату и сва друга права из радног односа, у складу са законом којим се уређује рад и законом који се уређује рад заполнених у јавним службама, односно у складу са уговором о раду.

Члан 51.

Приправник обавља приправнички стаж у оквиру радног времена здравствене установе у трајању од 40 сати недељно.

Приправник обавља приправнички стаж у континуитету, у трајању од шест месеци, тј. 26 недеља.

Под прекидом приправничког стажа сматра се привремена спреченост за рад, извршење војне обавезе, односно виша сила, у складу са законом.

Члан 52.

О обављању приправничког стажа води се приправничка књижица за здравствене раднике.

Приправничку књижицу води здравствена установа у којој приправник обавља приправнички стаж.

Ментор уписује у приправничку књижицу део приправничког стажа који је приправник обавио под његовим надзором и оверава га својим потписом, односно електронским квалификованим потписом.

Почетак и завршетак приправничког стажа својим потписом и печатом, односно електронским квалификованим потписом оверава директор здравствене установе у којој је приправник започео, односно завршио приправнички стаж.

Стручни испит

Члан 53.

По завршеном приправничком стажу, здравствени радник са стеченим средњим, вишим или високим образовањем подноси министарству надлежном за послове здравља писмену пријаву за полагање стручног испита.

Пријава са документацијом из става 1. овог члана подноси се најкасније 30 дана пре полагања стручног испита.

Стручни испит полаже се у министарству надлежном за послове здравља.

IX НАЧИН ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈЕ О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ

Члан 54.

Послодавац је дужан да одреди лице за вођење евиденције о стручном усавршавању заполнених, као и лице које ће водити евиденцију.

Заполнени има обавезу да копију исправе (сертификат) о похађању стручног усавршавања или о савладаности одређеног програма у оквиру стручног усавршавања приложи за персонални досије.

X СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ, ОБРАЗОВАЊЕ И ЕДУКАЦИЈА НЕЗДРАВСТВЕНИХ РАДНИКА

Члан 55.

Стручно усавршавање, образовање и едукација кроз учешће на семинарима, радионицама и стручном саветовању нездравствених радника, врши се на начин и по поступку који је утврђен за ту врсту образовања, стручног усавршавања, односно едукације, на терет послодавца, уколико послодавац утврди потребу за истим или уколико она буде као обавеза утврђена одређеним новим прописима.

За време присуствања едукативним скуповима запослени има право на плаћено одсуство у вези чега подноси захтев послодавцу на одобрење.

XI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 56.

Овај Правилник ступа на снагу даном доношења, када се врши и његово објављивање на огласној табли Дома здравља и web страници Дома здравља“Др Душан Савић Дода“Беочин www.dzbeocin.

Члан 57.

Ступањем на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о стручном усавршавању радника и специјализацији здравствених радника и здравствених сарадника број 551/2009 од 16.11.2009. године са свим изменама и допунама.

ПРЕДСЕДНИК УПРАВНОГ
ОДБОРА

Милица Ивковић